

Kanalen

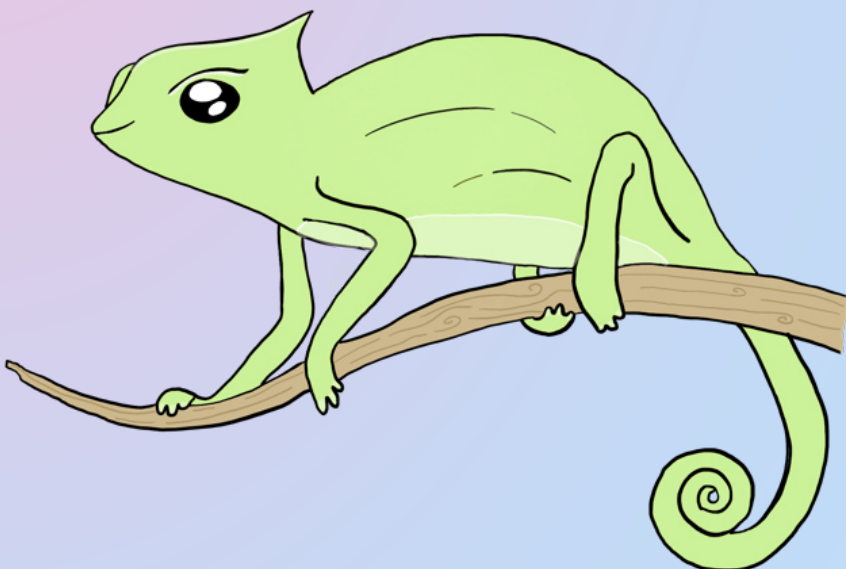
Edition 3 20/21



Welcome Uncertainty

Sometimes things don't go as planned, sometimes things do. When things don't I turn to stoicism, mainly assessing what is outside of my control and what I actually have control over. It sounds fairly straightforward, but it's easier said than done. I'd like to think of it as a muscle that can be trained over time. While assessing what we should let go of I would suggest looking not at specific events but at the trajectory. Because of the pandemic, I've taken up yoga as a hobby, one of the things I've learned by regularly practice is that the important part is just showing up. Nothing more, nothing less. Simply starting goes a long way.

Perhaps more intriguing than things going as planned or not, is uncertainty! For better and for worse it adds some spice to life. An element of surprise. Not only yoga but also embracing uncertainty makes you more flexible! Honestly, I'm not sure how many people will read this, or if people just jump straight to the articles. But if you made it this far, shoutout to you! I'll leave you with these questions to ponder. What trajectories are you on? Are you on the right journey?



Karolina Gustavsson
Editor in chief

Hviterhetsutskottet 20/21

The Editorial Staff of Kanalen



Thayanithi Ayyachi
Journalist & Editor



Chanakarn "Fon"
Chucheechuenkamol
Graphic designer



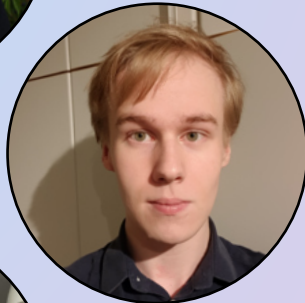
Max Bjerkensjö
Journalist



Emmy Albinsson
Journalist



Elin Solstrand
Photographer



Adam Johansson
Illustrator & Graphic designer



Ella Moberg
Journalist

Hvitterhetsutskottet 20/21

The Editorial Staff of Kanalen



Lina Lofstrand

Journalist



Linnea Flood

Journalist & Graphic designer



Gabriel Stupack

Editor & Journalist



Alexandra Andersson

Journalist



Kristina Matty

Journalist & Graphic designer

Kanalen är en del av THS Kemisektionen. Uttalanden i Kanalen representerar, om annat ej anges, endast redaktionens åsikter.

Instagram [hvitterhetsutskottet_hu](#)

Facebook
[Hvitterhetsutskottet - Kanalen](#)

Twitter [KKanalen](#)

Website
kongligkemi.com/kanalen-issues

Write to us! kanalen@k.kth.se



Ansvarig utgivare
Karolina Gustavsson cred@k.kth.se

Layout Karolina Gustavsson,
Chanakarn "Fon"
Chucheeepchuenkamol, Adam
Johansson, Linnea Flood, Kristina Matty

Omslag Elin Solstrand

Postadress Dragskåpet, Teknikringen
36B, 114 28 Stockholm Org. Nr 802413-
2154

Contents

Union & Quarantine Life

Jämviktskonstanten *1-2*

Den andra epidemin *3-5*

MVP's of The Pandemic *6-7*

Solutions to a Small Face *8*

Education

The Inverse Square Law *9-10*

Personporträtt av Rakel Wreland Lindström *11-16*

Future

Fake News *17-20*

Are COVID Models Useless? *21-22*

Att sänka förväntningarna på sig själv *23-24*

Entertainment

Seven Games to Try Before The Pandemic is Over *25*

Recension av Krexet XII *26*

Comic *27*

Jämviktskonstanten

Ifall jag skulle ha frågat dig hur du upplever och definierar ensamhet i februari 2020, skulle du svara samma sak som om jag hade frågat dig den frågan idag? **Troligtvis inte.**

Innan pandemin vände upp och ner på ens värld tog man mycket av vardagen för givet...och varför skulle man inte göra det? Det var allt vi upplevt hittills och aldrig någonsin hade man kunnat tänka hur annorlunda världen skulle kunna vara bara ett par månader senare...

Precis innan livet inte blev sig likt igen var jag magsjuk och satt hemma själv i min lägenhet utan att prata med en annan människa i tre dygn. Då tyckte jag det var det sjukaste någonsin, att det var rätt jobbigt och jag gnällde över det varje chans jag fick. Nu får jag alltid tänka efter när senast jag interagerade med en annan människa IRL undantag kassören på ICA. Oftast hamnar jag på siffror runt 3 till 7 dygn!

Som en person som bor själv i egen lägenhet en bit från campus, älskar min familj men mår bättre av att ha dem på ett litet avstånd och har en väldigt stark känsla över vad som är rätt eller fel så innebär dagens situation en helt ny typ av intern konflikt mellan ensamheten och att göra det som känns rätt. Det finns många olika sorters personliga anledningar till varför man känner såhär, men jag tror jag är långt ifrån ensam med att uppleva denna konflikt.

Det konstanta dilemmat mellan att försöka tillfredsställa ens sociala behov i kombination med att göra det som är rätt för samhället är konstant närvarande. Absolut finns det de som struntar fullständigt i pandemin och likväl finns det de som vägrar att lämna huset. Sen finns alla vi andra som är mitt emellan.

Vi som är fast jakten på den rätta balansen. För precis som jämviktstentan, som de flesta av oss genomlidit, har respektive reaktion- eller i detta fall person- en unik jämviktskonstant. Jämviktstentan indikerar vart balansen infinner sig vid nuvarande villkor givna av omgivningen.

Det jag anser vara min balans troligtvis är fett fel. Till mitt försvar har jag to-date aldrig klarat jämviktstentan. Men det finns definitivt personer som tycker att min livsstil just nu rent ut sagt mördar folk och det finns helt klart personer som tycker min "balans" endast är självförstörande och onödig.

Det är oklart om jag själv ens är nöjd med min jämviktskonstant. Men det jag är säker på är att jag inte är ensam med att vackla fram och tillbaka i jakten på den perfekta lösningen. Till konstanten där det jag är bekväm och stolt över står i jämvikt med mina behov psykiskt och socialt. Till koden för hur man ska må bra och frodas under pandemin samtidigt man gör sitt yttersta för att minska dess framsteg och skador.

Det kan kännas tjatigt att det mesta som det skrivs om och pratas om just nu rör pandemin. Överallt man vänder sig så är det något pandemirelaterat. Men precis som vi ibland gräver fram kanalen-utgåvor från 1998 och läser för nöjes skull så tror jag, så hoppas jag, att studenter från 2034 kommer leta fram dessa gamla utgåvor för att se hur studentlivet var den omtalade perioden av 2020-2021.

Sen så hoppas jag, precis som vilken annan skribent som helst, att någon ska läsa denna text och relatera. Eller få sig en tankeställare. Eller åtminstone känna sig mindre ensam i sitt dilemma, i denna epok av ensamhet.

**Skriven av
Emmy Albinsson**

Den Andra Epidemin

11 mars 2020 deklarerade WHO att coronaviruset är en pandemi. Lite sent, tyckte kritikerna, och även det här offentliggörandet borde ha kommit tidigare. Visselblåsarna fanns dock redan i april, men först senare blev det officiellt: Sverige drabbades våren 2020 av inte bara en utan två epidemier. Medan Tegnell, Löfven och kompani predikade om kurvor och solidaritet på pressträffarna, så smög sig en helt annan smitta in i landet. Padelepidemin var ett faktum.

I slutet av januari i år kunde ett team från WHO äntligen kliva ur karantänen i Wuhan för att börja arbetet med att kartlägga varifrån coronaviruset kom. En minst lika stor gåta är hur smittspridningen av padel tog fart. Än så länge finns bara teorier kring smittans ursprung. Var det kanske på en nyklassisk zoom-AW? Eller i en svettig gympasal (som ju var tom eftersom alla sportande ungdomar hade bannlysts därifrån av smittskäl)?



Padel fanns givetvis i Sverige även innan 2020, men förra året steg antalet bokade banor med nästan en halv miljon och antalet unika spelare nära trefaldigades. Under året testade nästan 500 000 svenskar denna sport; det är fler än landets bekräftade coronafall under 2020. Samhällsspridningen nådde sin peak under senvåren. Bara de som stod emot grupptricket (och de som följde rekommendationerna från myndigheterna) kunde undgå att smittas.



Ni vet, det hade varit skillnad om det var det professionella spelandet som hade exploderat, men så är inte fallet. Istället är det kappvändare som gjort det mer lukrativt att bygga padelhallar för uttråkade vuxna än idrottshallar för ambitiösa ungdomar. Medan unga fick se sina idrottsträningar inställda, rådde full aktivitet i padelhallarna. Medan kulturbranschen är i fritt fall, jublar andra åt att Globen blivit padelhall. Medan sjukvårdspersonal schemaläggs på övertid, klagar andra på brist på tider i padelhallarna.

Nu undrar du givetvis hur du undviker att bli en del av denna fanatiska sekt? A och O är att hålla den virtuella distansen. Stanna i den verkliga världen, och om du ändå måste in på sociala medier, undvik nya kontakter och håll minst tre inläggs avstånd. Avfölj vid minsta tecken på symptom. Hitta inte på undanflykter som gör just din like okej.

Svenska Padelförbundet rapporterade ett högt R-tal ända in på sommaren, men sedan hösten sker spridningen främst i kluster, enligt sociala medier.

De främsta offren är C-kändisar, influencers och ålderskrisande vuxna ("bara jag hakar på en trend till..."). De goda nyheterna är dock att till skillnad från coronaviruset så frodas padel aldrig i tystnad. Hur vet du att någon är infekterad? Det går inte att missa. Att boka en padelbana förpliktar uppenbarligen; man måste berätta det för alla – både i verkligheten och på nätet. Alla har väl sett en Instagram-bild med det där koboltblå golvet och någon glad en med racketen i högsta hugg – allra helst med **"Happy place"** som caption?

Om du hamnar i "utforska" eller ett kommentarsfält där det inte går att undvika trängsel: använd skydd. Filterbubblan är din bästa vän. Blockera hellre en gång för mycket. Tillsammans kan vi bromsa smittan.

När det kommer vara över? Det är givetvis för tidigt att säga, men när epidemierna och pandemin väl är slut är en sak säker: i solidaritet med stackarna med Tegnell-tatueringar, kommer padelfanatikerna skamset gömma sina racketar längst in i garderoben. Låtsas som att deras snedsteg aldrig ägde rum. Men världen får inte glömma. De tomma padelhallarna måste bli minnesmonument från denna krisens tid. En tid när majoriteten slet för att rädda livet på sina medmänniskor, samtidigt som en grupp spelade padel som om det gällde liv och död. Idrottshallar och skolor stängde för att bekämpa smittan, medan tomma arenor fylldes med överflödiga melanchiefer som bekämpade rastlösheten. Det såg nog ingen komma ens 11 mars 2020.



Skriven av
Alexandra Andersson

The Most Valued Parts of the Pandemic

Written by: Emmy Albinsson

Visual: Fon Chanakarn

It is easy to only focus on the bad things and negative changes that 2020 had in store for us. Therefore, HU would like a moment to recognize all the things that made this last year with pandemic much easier as well as positive things it brought to us.

Pre-recorded lectures

Bye-bye 8 o'clock lectures
Hello 1.5 speed and pause button!



Sleep

With more flexible lectures, less social activities and no commute time, it has been a long time since I slept this good. Middle school maybe?



Open book exams

When done right I only have one thing to say: nice.



Discord

Parties, DnD-session, among us antics, movie nights and study halls. Where would we be without you, Discord?

Stand-up comedies online

We all can agree that the last year could do with some more laughs. There are countless good ones on Netflix or SVT play and 1 hour run time is perfect to fill any lonely dinner with complete joy.

Winter weather

Usually Stockholm only gets a gray and slushy winter but in the moment of writing we have had 2 weeks and counting of real winter wonderland. Beautiful landscapes, "childish" winter activities, an illusion of lighter days and slight frostbite on the cheeks! I'm loving every second of it.

Allemansrätten

Let's take a minute to appreciate that we have never, unlike other countries, been forbidden to walk, run or take a fika in our lovely nature. Never in my life have I seen such an amount of activities in our forests and nature's reserves. People of all ages and hobbies have found their way there. And it is lovely.



The Most Valued Parts of the Pandemic

Written by: Emmy Albinsson

Visual: Fon Chanakarn

Liganderna

When the Chapter life has been on a life-line, one association has truly shined; from being a driven force behind the chemistry discord to nearly weekly among us sessions as well as creating the popular DnD with Chemistry, Liganderna has adapted to the times unlike any other association. Best of all: Liganderna is always open for anybody and it is never too late to join. Reach out to Andrea Kotnik, Thomas Concha or Eddie X on facebook or keep your eyes open on the discord during Wednesday lunch.



Memes of 2021

Not directly 2020, but still within the age of corona these first weeks have presented plenty of meme materials. Globally, it has been dominated by the attack on US Capitol, a sitting Bernie and Gamestop stocks. Sweden has served us ICA-Stig and locally pampersingenjörer has been all the rage. No month can really compete with all the memes of January 2021!

KK

As the publishing date of this has been extended I feel like I have to add KK. The last few weeks they have started to host weekly discord events on Fridays (keep eyes on facebook for the next event!). Every week has brought something new and connected people from all over the Chapter. Here's to keep up the good work of adjusting to the times and hoping that other associations will follow your example! *Cheers*



Solution to a small face

Written by: Emmy Albinsson

Visual: Fon Chanakarn



Do you suffer from a small face during this pandemic?

Do you completely *disappear* in your face mask?



HU has a solution for you!

To make the one-size standard face mask more suiting to your face, twist the string on both sides when putting the face mask on, as show on the right.



Now you should have a smaller face mask with excess parts sticking out on the sides. Tuck these under the top and bottom of the face mask, as shown on the left.



**The result is a face mask
That fits even small faces!**



About school, distance and the inverse square law.

Written by: Gabriel Stupak

Visual: Eon Chanakarn

When discussing what to write about for edition 3, we at HU noticed that we all had some very similar experiences about our new socially distanced lives. Our discussion got me so interested that I decided to conduct a survey about what we, as students really think of online lectures. 22 of you brave souls answered. I only wish there was some way to find out who's who but I guess that's



what I get for making it anonymous. I left the questions fairly open ended and quite a few of you provided really meaningful insights.

Before talking about the answers, I feel like it would be ideal if I opened up about my own experiences. Generally, being the night owl that I am, my rhythm quickly devolved into waking up five minutes before the lecture started, putting on coffee and trying not to fall asleep until the caffeine started working. 10 o'clock lectures were fine but god forbid if it started at 8.

In the beginning, I was very conflicted about the online lectures. In retrospect, I think most of it had to do with most teachers being unfamiliar with this whole new online thing. The best thing about the lectures to me was being able to sit in my chair and just focus on the lecture. But the best thing is counterintuitively also the worst thing. If I lost focus during a lecture, it was surprisingly hard to get back into it. This was especially bad when lecturers had walls of text as PowerPoints.

In the survey, I asked you five questions about your experiences with online lectures. I was surprised regarding the distribution of respondents. About 40% of you were in your first year and the rest were in their third, second, fourth and fifth years in descending order of respondents.

The first question I asked was if you feel like you are learning less from online lectures. In retrospect, I should have formulated it as whether you feel like you are learning more or learning less. Many of you seemed to get the point though and answered with positive experiences.

Interestingly, it seemed like the mostly negative experiences were shared by first year students. Now, it might have to do with them being the largest group, but reading the comments, it was clear that one overarching problem was the lack of social interaction. Getting people to talk online is hard, it's hard to form the connections to people we normally get in real life. I often hear lecturers ask us to speak up and discuss but it usually rarely helps. It is not only here at KTH either, I have family members in academia elsewhere who agree that it's hard to get the interaction they want. Maybe it has something to do with the way the lectures are set up? How could lectures fundamentally change to emphasize interaction?



About school, distance and the inverse square law.

Written by: Gabriel Stupak

Visual: Fon Chanakarn

This is a question that I feel bleeds into the next question I asked on the survey, whether you found it harder to stay focused during lectures. An overwhelming majority of you found it harder. Somehow, I do not think that the regular 2x45 minute blocks work as a concept during online lectures. It does not seem to matter how good a lecturer is, it is very hard to stay focused in front of the computer for that long. It sounds cliché but I think that the added dimension to real life lectures do a lot to keep us focused.



A good point some of you rightfully point out is the lack of social interaction. This ties into the same problem as with digital lectures above but in a different way. Whereas with digital lectures you have the opportunity, with pre-recorded you do not. I suppose you never miss something until you can't do it anymore..

All said, there were many who felt like you are learning more from these lectures than you did before. Some of you mentioned that online lectures take away some of the pressure associated with them. The pressure of listening, taking

notes and trying to keep up with fast talking lecturers causes some of us to stop attending lectures. I've certainly been guilty of this in the past and I've skipped far fewer lectures since corona happened.

This all ties into the last question I asked: do you like pre-recorded lectures? Here, the overwhelming majority loved them.



Most of you who provided detailed answers pointed to the ability to rewind and play at higher speeds. I completely agree with this,

some things I understand easily, and I can just breeze through a lecture at 1.5x. Other times, my caveman brain goes "uuuh, me no understand" and I find myself re-watching pieces time and time again. Many of you also mentioned the ability to watch whenever you wanted. I can't count how many times I've watched a lecture late, or even in the middle of the night.



Ett samtal med andra sidan, personporträtt av Prof. Rakel Wreland Lindström

Där gick de igen. Medan man gick upp längs Osquarsbacke fick man se sin föreläsare gå förbi. Vad gör de här? Ska de inte sitta och rätta tentan nu? Äter de verkligen lunch på Nymble också? Det kan väl inte stämma? Oj, där kom en till. Kan de se en? Vet de ens vilka vi är? De undrar säkert varför vi alltid verkar hålla på med det där "studentlivet" när vi skulle kunna läsa igenom boken igen, eller fila på inlämningen lite till. En av dem hade ändrat på kursupplägget sedan förra perioden. Hur tänkte de där egentligen, var det ett bra val?

För de allra flesta som går KTH är lärarkåren lite mystisk. I skuggan av elfenbenstornet finns vi, de stackars eleverna. Vi ser oss kanske lite som undersåtar till dessa damer och herrar; vars provningar nog ändå beslutar ödet för vardera elev. De säger att de förbereder oss för framtiden. De säger att vi måste undervisas på ett särskilt sätt enligt "deras plan" om vi ens ska ta oss igenom perioden, för att till slut få vår belöning. Så vi bemöter deras provningar med oro, och vid varje inrapportering ber vi till skaparen att turen varit på vår sida.

Skriven av Max Bjerkensjö

Fast är det verkligen så pass dramatiskt? Nej, kanske inte. Visst blir man orolig vid varje ny rapportering i ladok, men det finns ju alltid nästa gång om det går dåligt. Och lärarna? De är ju faktiskt där för att, ja, lära oss hur man blir ingenjör. Lära oss problemlösning på olika sätt. Det är kanske lätt att glömma att de också är människor, med liv som oss själva. De går på semester, tar raster, äter lunch och kanske tar en och annan drink på fredagarna. De är inga levande gudar som ser sadistiskt på medan vi kämpar genom kurserna, de gör bara sitt jobb.

Denna artikel är lite för oss som måste bli påmind om människan bakom katedern. Det är rätt så enkelt för oss att prata om dem, kritisera och berömma, när de inte ser på. Men så kanske de gör om oss också, vi kanske är lite väl stökiga ibland eller bryr oss för lite om kursupplägget. Kanske vi hade klarat kursen bättre om vi faktiskt tänkt på att hålla oss till kursplanen och inte spara allt arbete till tentaperioden?

En av lärarna många av oss på Kemisektionen känner till är Rakel Wreland Lindström. Hon är Professor på Kemiteknikinstitutionen, men vi känner henne mest som föreläsaren från Kemisk Jämvikt. Andra årets biostudenter och första årets teknisk kemi har henne på våren. Många känner till kursen som rätt jobbig och lite abstrakt. Inte många har kan skryta om hur lätt de tyckte tentan var. Då är det nog rätt självklart att man blir en av de mer omtalade lärarna om man just är

föreläsaren till denna kurs.

Personporträtt är roliga att läsa, helst ska en intervju ske ansikte mot ansikte men i dagsläget lämpar sig såna möten inte. Det bästa vi har är ett möte mellan två skärmar vilket tyvärr inte leder till så mycket konversation som man skulle kunna hoppas.

- Jag växte upp i en liten håla som hette Habo, som ligger utanför Jönköping. I ett 70-talshus på en gammal potatisåker.

Rakel gick som man kanske hade förväntat sig en naturvetenskaplig linje på gymnasiet.



Men efter gymnasietiden så valde hon faktiskt att gå ett par år på folkhögskola och studerade musik. Det var inte förrän senare då hon valde att börja studera kemi på Göteborgs universitet.

- Jag hade nån ide om att jag skulle bli läkemedelsforskare, rädda världen, men redan första kursen i biokemi förstod jag att det inte var min grej, säger hon och skrattar.

Ja, nog blev det inte riktigt det spåret. Kemi var hon fortfarande intresserad av, men halvvägs in i programmet ångrar hon lite att hon inte gått fysik istället. Och inte nog med det, både filosofi och att bli konservator intresserade henne.

Hur kom det sig att du valde just Kemi?

- Jag har alltid varit intresserad av naturens innersta väsen, säger hon. Jag är också väldigt intresserad av humaniora. Men det visade sig redan i gymnasiet att jag hade mer fallenhet för naturvetenskap.

Det var för tråkigt med fysiklabbar också; kemi är mer som att laga mat enligt Rakel och hon tyckte det passade bättre även om fysik också har sina stunder.

Studentlivet

Under sin studietid på Göteborgs universitet var hon inte insatt i sitt egna studentliv, hennes vänner var nämligen på musikhögskolan och det ledde till att hon deltog i festligheterna där. Ironiskt nog ledde

detta till att lärare på musikhögskolan började missta henne för en av deras egna elev.

Att infiltrera andra skolor blev kanske lite av en trend för henne, då Handelshögskolan saknade en som kunde leda orkestern tog Rakel kommando över Handelsspexet också och blev deras Kapellmästare. Detta tog henne på en hel del sittningar och nya spex.

- Det tog nästan lite för mycket tid ett tag. Men det var kul.

Men något linjebyte blev det aldrig, Rakel hade fortfarande forskare som mål och gick vidare till att doktorera på samma institution. Vad det faktiskt vad hon skulle forska på fick hon inte reda på förrän senare.



Denna tjänst ledde henne till UMIST (Manchester) i ett halvår vilket fick bli istället för ett utbyte under studierna. För sin Postdoc så hamnade hon på ett universitet i Paris. Men kulturen där visade inte vara något för henne, så hon bytte till Ulm i Tyskland istället.

- *Precis innan jag flyttade till Ulm träffade jag min man, och sen blev jag gravid så jag var tvungen att berätta för min chef att jag behövde flytta hem till Sverige igen.*

Det kanske var ödet, för när hon kom hem till Sverige igen fick hon jobb på Elektrokemi på KTH vilket var startskottet på hennes karriär som den Professor vi känner idag. Pengar var aldrig något som lockar, kunskapen å andra sidan var det som ledde till att akademiker var det självklara karriärvalet. Suget för kunskap har drivit henne i yrket och fått henne att fortsätta forskningen. Problem som är aktuella och politiskt heta är viktiga för Rakel, och elektrokemin är vad som leder till lösningarna.

Vad tycker du om dina egna kurser?

- *Jag tycker det är roligt med min kurs i Kemisk analys, den är väldigt omfattande, men den kan ha många grejer som gör att det blir väldigt mycket logistik. Vi är ett helt lärarteam som planerar. Men mötet med studenterna och labbarna är väldigt roliga. Sen ger jag också föreläsningar i batterier för de som läser på masternivå.*

När man är närmare sin egna forskning blir det ofta enklare att föreläsa och hålla kurser menar Rakel. Masterstudenter brukar också vara enklare att hantera då de redan är studievana till skilnad från första års studenter.

- *Jag anstränger mig för att göra det mer pedagogiskt, mer tydligt, ta upp exempel som hjälper till. I kemisk analys är det tufft eftersom det är låg genomströmning, och i början lade jag skulden på mig själv, för att det kanske var för dåliga föreläsningar. Men det är ju en kurs som går samtidigt som två andra, det är första året, samtidigt hoppar många av för att det kanske inte är deras grej.*



Den mest dramatiska händelsen i labbet i samband med studenterna?

- Det var när ett par doktorander från maskin skulle lära sig om oorganisk kemi. De misslyckades med allting, spillde massa, en fick en stöt, och en tappade locket från en degel som varit i en ugn. När vi tittade in i dragskåpet var allt i lågor och det luktade svaveldioxid. Då var det bara ut!

Maskinare ska tydligen ha kommenterat innan att de tyckte det här med våtkemiska labbar var något helt förlegat och man kan lika gärna simulera och läsa i böcker.

På senaste tiden...

Något som varit praktiskt enligt Rakel är att man kunnat vara hemma mer under pandemin, vilket hon gjort en hel del. Och det har varit mycket skönt att slippa resorna fram och tillbaka från campus, och trevligt med att få vara med familjen om dagarna och äta lunch tillsammans. Dessutom lättare att få ro hemma än om man var på arbetsplatsen.

Hur ser en fredagskväll ut hemma hos er?

- Typ som alla andra, man tittar På spåret, skrattar Rakel.

Ibland händer det också att man jammrar, och spelar musik i familjen Lindström. Det är inte så my-

cket man kan göra med andra människor nuförtiden. Förut hände det kanske att man gick på middag med några bekanta på lördagar.

Det blir rätt mycket hemma med familj. Men när barnen blir stora ska jag utveckla mig till kulturtant, gå på opera och sånt.

Vad gör du med kollegorna på fritiden? Blir det nån ÅU?

- Det händer ibland att man är med kollegorna, men inte så ofta. Ett par gånger varje termin kan det vara disputationfest och är det en egen doktorand går man ut med betygskomiteen. Om man inte haft barnen att skynda hem till hade det varit kul att ta en öl lite oftare med kollegorna.



Någon ny hobby under corona?

- Jag brukade hålla på med kör och modern dans, men det får man inte gå på nu. Men man kan läsa böcker och gå på promenader.

Osloresan de hade planerat blev inte heller av förra året, men när de ändå vistades i Sverige för det mesta, var de inte mycket som gick förlorat, och de fick ändå chans att bada, berättar Rakel. Det är svårt för oss studenter att relatera med våra lärare ibland. De tycker säkert själva att det kan vara svårt att relatera till kidsen också. Med detta personporträtt har vi fått ta del av Rakels liv, fått höra hennes tankar och det är nog precis vad vi behöver för att få ett nytt perspektiv på de lärare som ska vara där för oss att undervisa. Det kan vara svårt eller lätt för dom precis som det kan vara svårt eller

lätt för oss. Jag hoppas därför att det kommer en respekt för medmänniskan ur denna artikel. På KTH må vi ha olika platser som elev, lärare och forskare, men som människor är vi ju ändå på samma nivå; vi längtar alla efter helgen!

Snabba fakta:

Bästa upptäckten: "Litium-jon som fick nobelpriset för nåt år sedan."

Om inte kemist: "Om jag var mer språkligt begåvad hade jag ägnat mig åt filosofi."

Bästa bok: "Samlade verk, av Lydia Sandgren"

Bästa årstiden: "Sommaren."

Favorit drink: "Champagne med kir." (körsbärslikör)

Bästa snabba lunchen: "Bondomelette."

Om du skulle få vara ett djur?: "En fågel."

Vem är din idol?: "Marie Curie"

Karaoke-låt: "Nåt funky, eller jazz."

Nåt bra livsval: "Att jag gick musik på folkhögskolan."

En händelse du vill kunna återuppleva: Kalasen med göteborgs symfoniska kör

Fake News

Internet har många användningsområden, inte minst informationssökande. Information, likt misinformation, sprider sig väldigt snabbt. Under den rådande pandemin har det kommit ut massor av misinformation och så kallat “fake news” men detta är inte något nytt då det även funnits tidigare kring andra händelser och nyheter. Varför sprids fake news och varför tror människor på det? Hur ska man tala till någon som tror på misinformation?

Vad är då definitionen av “fake news”? Kai Shu och Huan Liu skriver i boken “Detecting Fake News on Social Media” (2019) skriver om hur fake news uppfattas i sociala medier. Skribenterna uttrycker två definitioner för termen “fake news”, varav en kallas “narrow definition”. Denna definition innefattar det som man med avsikt utgör bevisbar falsk information för att vara sann med syfte att vilseleda. Fortsättningsvis följer man likasinnade människor på sociala medier vilket beskrivs av begreppet ekokammare, som innebär att man utsätts för liknande åsikter som man själv har, likt ett eko. Detta skapar homogena gemenskaper där nyheter likt fake news kan spridas snabbt. “Social credibility” skriver Shu och Liu innebär att man anser att en åsikt som många delar bör stämma, vilket det framstår som i dessa

ekokammare. “Frequency heuristic” tas även upp vilket betyder att en repeterad åsikt eller påstående uppfattas som mer trovärdigt. Detta är något som kan ses i sociala medier väldigt mycket då många liknande åsikter av många ger en intuitiv känsla av trovärdighet.

Naiv realism och konfirmeringsbias tas upp av skribenterna där den förstnämnda innebär att ens egna uppfattning anses som den enda riktiga och sanna uppfattning av verkligheten medans andra är irrationella, partiska och okunniga. Konfirmeringsbias är då information som konfirmerar ens egna uppfattning, som är lättare att acceptera. Därmed blir det svårt att ändra någons uppfattning och åsikter efter att de bildats och baserats på misinformation.

Att det är svårt att ändra en redan formad åsikt tas även upp av Schwarz et al. i boken 'Making The Truth Stick and The Myths Fade: Lessons from Cognitive Psychology'. 'Behavioral Science and Policy' (2016) beskriver hur människor är källkritiska, hur missinformation ska bekämpas samt hur människor uppfattar det som trovärdigt. I boken tas det upp 5 kriterier där ofta minst ett tillämpas för att bestämma om informationen är trovärdig.

1. Man vänder sig till det majoriteten uppfattar som korrekt genom att man väger om det känns bekant eller inte istället för att basera det på hur många gånger man hört det. Något man hört upprepade gånger uppfattas som mer bekant vilket ökar dess trovärdighet.

2. Finns det mycket bevis för något är det ofta lättare att komma ihåg och uppfattas som mer trovärdigt. Utlåtanden som är enklare och därmed lättare att komma ihåg har övertag över flera mer komplicerade.

3. När något inte överensstämmer med ens egna åsikt blir det svårare att förstå och man blir även mer analytisk och kritisk.

4. När allt passar in och presenteras på ett sammanhängande sätt är det mer troligt att det känns rimligt och därmed fastnar i minnet.

5. Källans trovärdighet baseras på en känsla av igenkännande. Om personen är bekant ökar dess trovärdighet och även hur enkelt namnet är att uttala har en påverkan. Ifall denna person är förknippad med något dåligt leder det istället till mer granskning.

Skribenterna skriver även att lättförståelig information är lättare att smälta och därmed mer igenkännbar, vilket ger en mer intuitiv trovärdighet då det flyter lättare än information som man hakar upp sig på och därmed kan granska närmare.

För att bevisa sin ståndpunkt är det inte ett bra sätt att presentera den felaktiga informationen och sedan berätta fakta utan istället bör man fokusera på att göra rätt fakta lättförståeligt och lättare att minnas skriver författarna. Repetition, vilket även Shu och Liu skriver, sprider missinformation och därmed ska man undvika att ta upp falska påståenden. Dessutom påpekar skribenterna att försöka misskreditera missinformation kan ge ett intryck av att det finns många åsikter i frågan och därmed kan denna fråga upplevas som kontroversiell. Det kan göra att många har svårt att välja sida eller undviker att välja speciellt i sådana frågor där en begränsning av expertis förekommer och likt vetenskapliga kontroverser fortsätter de då. För att underlätta förståelsen hänvisar författarna till bilder och anekdoter som även fångar uppmärksamheten och anses därmed som ett mer effektivt sätt till att få fram sitt budskap och lättare att komma ihåg. Missinformation kommer ofta som förenklingar av verkligheten vilket är lättare att förstå än det som oftast är sant, som i naturen är komplicerat skriver Schwarz et

al. Därmed menar skribenterna att man bör presentera sanningen på ett förenklat sätt med hjälpmedel för att förtydliga exempelvis med bilder och tydligare prat.

Människor lyssnar på andra och följer majoriteten. Därför kan det bli svårt att ändra deras uppfattningar när missinformation sprids i sociala medier. Inte bara uppstår det ekokammare där informationen amplifieras utan efter att man har bildat sig en uppfattning är det svårt att ändra enligt naiv realism då man blir mindre accepterande för annan information.

Dessutom börjar man söka efter liknande information endast för att bekräfta det man själv tror och utsätts därmed inte för mycket utstående information. Självyklart är det inte omöjligt att ändra någons åsikt i efterhand men det är svårare. Man måste försöka göra informationen lättförståelig och lätt ihågkommen så är chansen större att det är uppfattas som trovärdig. Därmed bör man ta hjälp av alla hjälpmedel man kan för att förmedla budskapet

utan att lyfta den felaktiga informationen. Det viktigaste av allt är att uppmärksamma den rätta informationen på ett lättförståeligt sätt!

Källor:

<https://ieeexplore-ieee-org.focus.lib.kth.se/xpl/ebooks/bookPdfWithBanner.jsp?fileName=8758610.pdf&bkn=8758609&pdfType=book&tag=1>, Kai Shu; Huan Liu, Detecting Fake News on Social Media , Morgan & Claypool, 2019, doi: 10.2200/S00926ED1V01Y201906DMK018.

Schwarz, Norbert & Newman, Eryn & Leach, William. (2016). Making The Truth Stick and The Myths Fade: Lessons from Cognitive Psychology. Behavioral Science and Policy, 2. 10.1353/bsp.2016.0009.

Failure of COVID-19 Models

Written by: Thayanithi Ayyachi

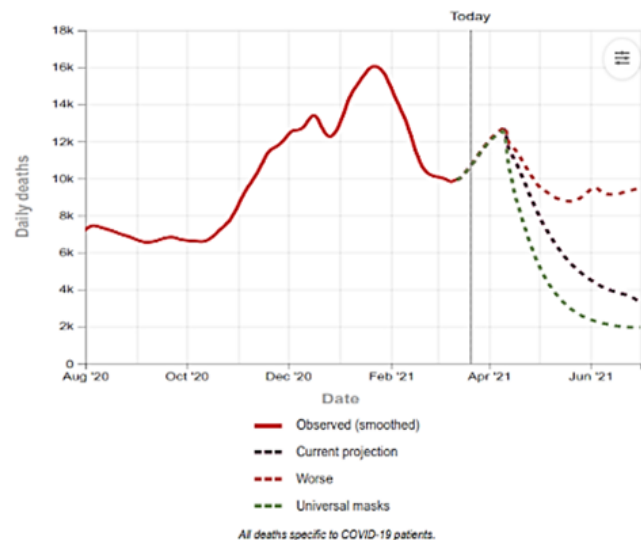
Visual: Fon Chanakarn

The global pandemic COVID-19 has been a major healthcare crisis with unpredictable consequences on almost every segment of our society: daily life, education, transportation, tourism, and economy. Failure in epidemics forecasting is not a new problem. However, even with the involvement of many excellent modelers, good intentions, and sophisticated tools, forecasting efforts for the pandemic have substantially failed.

Early models regarded the COVID-19 pandemic as identical to the 1918 deadly influenza pandemic (Spanish flu) which caused more than 50 million deaths. We are not happy with the current loss of life due to COVID-19. However, 2,660,422 people have died as of 17th March 2021, much lower than predicted by these models; those died are typically affected by multiple comorbidities.

Many models of the current pandemic have been highly misinforming: these models expected a multi-fold increase in cases in a short time; hospital and ICU bed requirements were estimated much higher than what was eventually required, and only for a couple of weeks. Most hospitals remained empty, which expected tsunamis of patients that never came. The general population was locked and placed on horror-alert to save healthcare systems from collapsing. Tragically, many healthcare systems faced major adverse consequences, not by the overload of COVID-19 patients, but for very different reasons. Patients undergoing other important treatments such as heart attacks and cancer either avoided visiting hospitals or were discouraged from doing so, and were unjustifiably delayed. However, the repercussions of these models set up its foot too wide. To add to the worse, public leaders believed in these opaque models and locked down the economy. With the economy getting locked, businesses started to reduce headcounts, thus re-

sulting in new massive unemployment. This further led to people losing their health insurance. *We should remember that health insurance covers the health-care costs in most countries.* Moreover, modeling resurgence after reopening also failed.



Actual and projected daily deaths globally due to COVID-19, taken from <https://covid19.healthdata.org/> (last accessed on 21st March 2021)

To sum up, based on models, policy decisions were taken which caused a lot of turmoil in the economy, health, and society. However, we have now understood that these models have failed. Some of the causes of the failures are listed below:

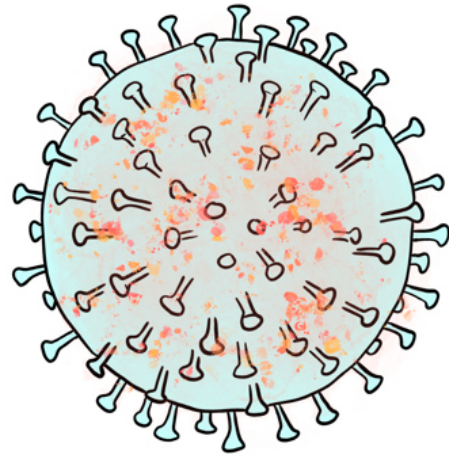
- When poor data is fed into theory-based and data-based forecasting, it will yield poor predictions. For example, estimates on case fatality rate, infection fatality rate, and other similar important parameters were inflated and fed into the models. To put in simple words, garbage in, garbage out.

Failure of COVID-19 Models

Written by: Thayanithi Ayyachi

Visual: Fon Chanakarn

- Models used wrong assumptions. For instance, most models assumed that all people have equal chances to mix and infect each other, which is insupportable, as no two people are the same. The very nature of the heterogeneity of people is generally ignored. Probabilistic models allow for such realistic assumptions.
- Most of the COVID-19 models failed to incorporate epidemiological features without paying attention to comorbidities and demographic features such as age, and estimated the number of deaths. This led to grossly miscalculated numbers about the burden of COVID-19.
- Most countries blindly locked down whole populations by deriving decisions based on the “flattening the curve” concept, which in turn is based on poor past data: the observational data belong to the *1918 Spanish flu pandemic, which is more than a century old, whose quality is questionable*. The current global world is complex and we don't live in isolated communities anymore, which might have been the case when the Spanish flu happened. Moreover, the data belongs to a pathogen of an entirely different family i.e. the influenza virus which caused a 100-fold higher infection fatality rate than SARS-CoV-2.
- Many models lacked transparency, especially those used by policymakers, which never disclosed the methods and code used to predict those models; besides, these models were never peer-reviewed. Peer-reviewed models appeared in journals after policy decisions were implemented. (Peer review and publication unavoidably need more time)
- Some of the other reasons for the failure of the models include errors, lack of expertise in important disciplines, selective reporting, etc.



Thanks to the vaccines for COVID-19, people in need are now getting vaccinated. However, we cannot stay content. The world may lose more people than it has lost now, potentially to a new virus in the future. In such a scenario, we need infection models that can include multi-criteria objective functions such as health, economy, and society. With advances in science, we will be able to detect epidemics more easily in the future. During that time, erroneous models based on extreme value theories can become powerful and disrupt life. *Science has improved massively after 1918 and hence we cannot stick to the same data and settings of 1918. Otherwise, these models will be more harmful than the virus itself.*

References:

1. Ioannidis, J. P. A., Cripps, S., and Tanner, M. A. (2020) Forecasting for COVID-19 has failed, *International Journal of Forecasting*.

Att sänka sina förväntningar

Written by: Lina Lötstrand

En solig eftermiddag, någon gång i maj sista året på gymnasiet. Det är mitt sista utvecklingsamtal och jag pratar med min mentor om programmet jag vill gå på KTH, och specifikt om utlandsstudier, då jag vid det laget har lusläst listan över möjligheter både en, två och tre gånger. Jag har specifikt läst att det verkar bra att snitta runt 4 i betyg, något jag själv inte vet vad det betyder, men som min mentor uppmuntrande konstaterar inte borde vara så mycket att oroa sig över. Nöjd och glad går jag därifrån och drömmer om Kanada, Japan, USA.

Min första skoldag på KTH, ca 5 minuter in i min första föreläsning. Totalpanik. Hjärtat bultar, tankarna snurrar och det känns som jag redan ligger efter. Vad gör jag här?



Första veckan, första månaden, första perioden. Nästan varje dag vaknar jag och tänker att nu kan de väl inte ge oss ännu fler uppgifter? Nästan varje dag har jag fel. Jag finner tröst i att vissa av mina klasskompisar verkar kunna relatera till

min stress, samtidigt som jag skräms av de svåra frågor andra av dem ställer, frågor jag själv knappt förstår vad de betyder. För första gången i våra liv undrar jag, och flera av mina vänner, på fullt allvar om vi verkligen har vad som krävs. Och vad i hela världen tänkte min mentor när han sa att det var möjligt att snitta 4?!

Vi är inte längre smartast, eller snabbast, eller bäst. Jag kan bara tala för mig själv, men personligen känner jag mig, större delen av tiden, ganska dum. Dittills har skolan varit något jag alltid kunnat ha självförtroende i, något att vara stolt över även när annat inte gått som jag velat. Nu inser jag att det inte alls är någon självklarhet längre. Omgiven av intelligenta, ambitiösa människor blir jag en i mängden. De första veckorna känns det som att alla utom jag har koll på läget, men i efterhand får jag veta att många av mina klasskompisar var precis lika stressade som jag.

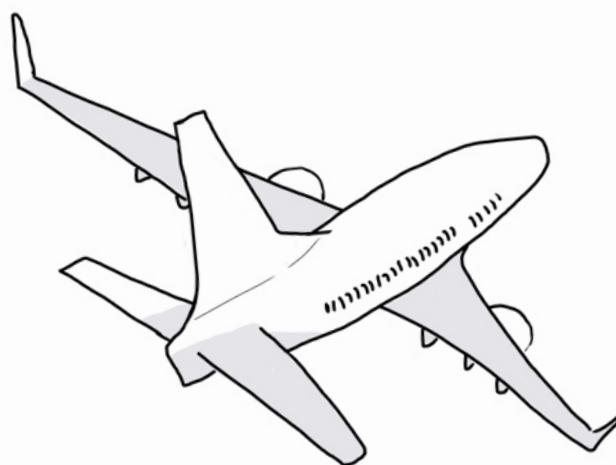
Första tentaperioden. Jag och många av mina kompisar skriver våra första tentor någonsin. De flesta jag pratar med, inklusive mig själv, satsar på E, något som där och då känns mer än tillräckligt utmanande. Dessa är människor som är vana vid att jobba hårt och få höga betyg, men nu jobbar vi ännu hårdare bara för att inte kugga kurserna. Vid det laget börjar jag fundera en del på vad som egentligen kan vara realistiska förväntningar att ha på mig själv, för uppenbarligen kan jag inte ha samma krav som i gymnasiet.

Andra perioden. Många av oss har mycket vi vill förbättra från den första, och vi provar nya studietekniker, gör listor och planeringar. Tentaresultaten kommer och vi funderar på om detta kanske kan gå ändå. Så fort jag får resultaten så börjar jag sätta press på mig själv igen, men den här gången märker jag det och stoppar mig själv. Istället för att återgå till den första veckans stressnivåer testar jag en annan studieteknik – att vara snäll mot mig själv. För kanske, kanske är det möjligt att få skapliga betyg, men hur mycket är det värt?

Flera av mina vänner tycker dagen är bortkastad om de inte börjar plugga senast klockan 8, och andra slutar plugga först när jag själv redan hunnit sova några timmar. Vissa känner sig besvikna om de inte sitter 8 timmar på en dag, oavsett om det blev en timme eller sju och en halv. Jag har testat alla dessa varianter men vad jag har märkt mår jag som bäst när jag inte räknar timmar eller pressar mig själv mer än jag klarar av, utan pluggar så gott jag kan, utan ursäkter men med förståelse om att jag orkar mer vissa dagar än andra. Jag har också insett att vissa kurser är värda att satsa på, medan andra kommer kräva all min energi och halva min själ för att bli godkänd, och viktigast av allt – att det är helt okej.

Nutid. Jag har insett att jag inte kommer få de betyg jag vill i alla kurser, att det inte är fråga om om utan när jag får mitt första F. Att målsättningen att klara mitt program på fem år är ambitiös. Men också att dessa år blir mycket trevligare om jag inte sätter mig själv upp för besvikelse genom att satsa för högt. Jag har bestämt mig för att göra så gott jag kan fram till och med tentan, och att den ansträngningen sen får räcka så långt den räcker, och att den var lika mycket värd oavsett. Räcker den till Kanada, Japan, USA? Fantastiskt. Räcker den till att jag tar mig igenom utbildningen välbehållen? Precis lika bra.

Drawn by: Kristina Matty



7 Games to Try Before the Pandemic is Over

Written by: Linnea Flood

Card against humanity

A fun game to play with friends over the internet. Basically the game consists of cards with blank gaps for you to fill. You can fill the gaps with anything that's on your hand. When the time is over the player that didn't partake, reads all the suggestions and chooses the one they like the most. This is a perfect game for laughs and fun times online now that we can't meet as often in person.

The Sims

If you like to play games that are similar to real life, The Sims is perfect for you. If you also like to play as if you were God then The Sims franchise is even more perfect for you. I would say as a devoted simmer for many years that playing God is pretty much what The Sims was created for. Unfortunately this is only a single player game but rumor has it that The Sims 5 might be online :).

Among us

A very fun multiplayer game to play with friends and foes. In this game someone is the imposter and can kill other players. The other players' main task is to find out who the imposter is and complete mini tasks around the map where all the players are during the gameplay. Once all the mini tasks are completed you win the game. Put on your best poker face imposter because when voting time is near, all players can question each other in order to find the imposter. If you don't have a good poker face you might get called out.

My home - Design Dreams

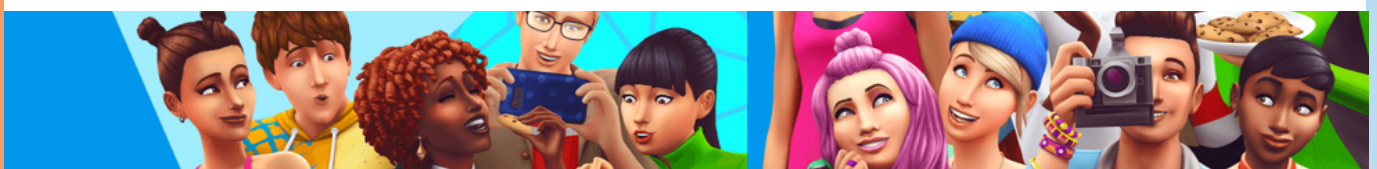
If you like interior decoration and Candy Crush then this game is for you. Beat levels and get coins to renovate homes. Like Candy Crush but with a fun twist.

GTA V

When wanting to escape reality who wouldn't want to be one or all of the crime lords, Franklin, Michel and in my opinion crazy Trevor. Steal cars, rob banks and live like a true criminal during your gaming session.

The Walking Dead - Telltale Games

Endure 4 seasons of a zombie apocalyptic world. See the main character, Clementine grow up from a frightened girl to a zombie killing machine. The most fun part of The Walking Dead series is defined by your choices in game.



Recension av Krexet 12

Written by: Gabriel Stupak

Att 2021 inleda ett dokument med påståendet att 2020 var ett special-år kan kännas kliché men faktumet är att alla restriktioner faktiskt kan ha lett till något nyskapande och fantastiskt underhållande.

Pjäsen utspelar sig i renässansens Rom. Cesare Borgia har precis, tillsammans med sin partner Leonardo Da Vinci återvänt från ett stort krig. Till Cesares ära ska det anordnas en stor fest. Det är i förberedelserna och under festen de mycket invecklade familjeintrigerna manifesteras och når sin klimax.

Vi följer handlingen ur ett flertal karaktärs synvinklar. I och föreställningens gång introduceras publiken till fler huvudkaraktärer; från den avundsjuke systemen Lucrezia till den makthungriga fadern Rodrigo och den manipulerande och förädiska Niccolo Machiavelli.

Karaktärerna är nyanserade och väletablerade. Allas ambitioner och karaktärsbrister är tydliga. Vi ser karaktärerna möta motgångar och utvecklas. Lucrezia försöker vinna sin faders respekt och Cesare försöker avgöra om hans kärlek till Leonardo övervinner hans förpliktade position i familjen.

Historieintresserade, eller de som läste en Wikipedia-artikel innan de skrev en recension känner till familjen Borgia och den absurda familjedynamiken som väl avspeglas i pjäsens handling; syskonrivalliet, incest och makthunger är genomgående teman.

Slutligen måste Krexets innovation applåderas. Kraven på distans begränsade inte möjligheten att ge publiken en upplevelse. Genomförandet skedde via webbkamera där alla karaktärer interagerade med varandra på en huvudskärm. Karaktärer som framträdde på huvudskärmen var de som förekom på scenen. Detta påverkade inte inlevelsen utan skapade en annorlunda upplevelse som trots sitt upplägg var krexet lätt att följa och innovativt.

Avslutningsvis så ska scenografin applåderas. Trots den digitala lösningen så användes rekvisita och kläder på ett tidseget och tematiskt sätt, bortsett från eventuella gaming chairs och headsets.

Krexet XII - Borgias spel eller en bal som gick fel finns än så länge kvar på youtube och rekommenderas varmt till de som ännu inte har sett den. Ey se den yao!
<https://youtu.be/1Y-cCAzWd0>



BB42069, Föreläsning 1



Två månader kvar till tentan



Föreläsning 8, en månad kvar till tentan



En vecka kvar till tentan



15 timmar kvar till tentan



Kanalen utgåva #3 2021

Skriven och illustrerad av Adam Johansson Holopainen